

Debussy: A tenger
.....

Fuvola-könnyű, hegedű-vékony hullám. Huros, szélből születő, álma a viznek. Csónak mozdulatában a tenger. Levegő hajából végtag, nyujtott, feszülő test. Uszni se tud már, kiszögezték. Nincs szeme, szája, feszülés csak. Félelem. Sötétzöld. Vége nélküli, határa hirtelen támad, ütéssel. Öklök robbannak, a fény ércei. Tágul a tenger, sikban, öbleiből kiszakadna. Lenne gömbölyű holddá. A felszín fodraiban kések gyülekeznek. Készen táncol a holdfény, fémes, törtarcu. Cserepekben. Vérem zátonyain csikorgás. Homok fogam közt. Tovább, csónak, lendületedből a tenger! Ringjál! Lehetetlen. Gégémen zápor, fulladással, kövekkel, dobogva. Vér zuhogása a hang helyett. Szárazság. Elvérzel....

...Vékonyulnak a kések. Késből szél lesz. Csónak száll a véremen, halod? Lefele száll, felfele növekszik. Tündér-tüdejű, sugaras. Megszületett az emberi hang, torkomon a vérem. Ömlik az ének drága itala. Kimondtam.

